

BREU RESUM HISTÒRIC

Salitja s'extén en la plana que forma la conca de l'Onyar, i té al nord la muntanya de Sant Llop.

La seva població ja existia abans de l'era cristiana, i encara que no s'han trobat restes prehistòriques a la seva parròquia, sí que n'hi ha a parròquies veïnes com Brunyola, Estanyol...

En els primers anys de la nostra era, ja hi havia les cases de pagès en tota la comarca. El fet de ser prop de la Via Romana, que anava de les Gàl·lies a Barcelona, donava facilitat de comunicacions i seguretat a les cases.

El nom de Salitja no se sap ben bé d'on prové, uns diuen que deriva d'uns arbres anomenats Saula, que eren molt abundants al poble, i d'altres diuen que s'ha adoptat aquest nom degut a que antigament es pagava el sou amb sal, espècie molt preuada a l'època.

Salitja apareix per primera vegada amb el nom de Saliga adscrita al monestir de Sant Salvador de Breda. Més tard figura la parròquia depenent del Castell de Brunyola i, en una segona venda de l'esmentat Castell apareix com a Saligia.

A conseqüència a l'excomunicació del rei Jaume II de Mallorca per part del Papa Martí IV, el rei francès Felip l'Ardit va envair Catalunya amb un exèrcit de cent mil homes, caigué en el seu poder les poblacions fronteres. Així mateix tots els pobles de la Selva, i els seus habitants de Salitja i Sant Dalmai en dependre de Guillem Gaufred, tresorer de la Catedral de Girona, hagueren d'accedir a ajudar amb préstecs a les tropes invasores, en contra del seu rei.

Quan els francesos hagueren de retirar-se vençuts

per les tropes catalanes, Alfons II (successor de Pere II) considerant la disculpa dels homes de Salitja i Sant Dalmai els absol de l'acusació d'haver ajudat amb serveis, vendes o subsidis, acusacions que foren fetes pel rei i els seus oficials.

El 14 d'agost de 1292 en morir, Guillem Gaufred, el Castell de Brunyola, Sant Dalmai i Salitja, passen a dependre de la institució de "l'Almoina del pa de la Seu" per voluntat del final, institució que tenia els Drets de Jurisdicció Civil i Criminal.

En el Cens de 1359, Salitja tenia 22 focs (cases o llars) dels quals 17 eren feu de l'església, dos i mig eren de cavallers i dos i mig de ciutadans.

Al 1391, els homes del Castell de Brunyola, Sant Dalmai i Salitja prengueren part en el saqueig del Call, o Barri jueu de Girona, cremant cases i ferint als seus moradors, els quals per salvar les seves vides hagueren de refugiar-se a la Torre Gironella. Al 1393, el lloctinent del rei a Girona, Manuel de Rajadell, els va absoldre d'aquest delictes, sense descuidar de fer constar en el document escrit, que per obtenir el perdó els acusats havien pagat 150 florins d'or d'Aragó.

Al 1397, el governador de Girona, pretenia que en temps de guerra els habitants de Brunyola, Sant Dalmai i Salitja es refugiessin a la ciutat de Girona, i per tant havien de contribuir al pagament de les despeses de la conservació de les muralles de Girona. Els homes dependents del Castell de Brunyola i comarca van enviar a Martí Boades de Salitja, a Barcelona perquè fes present a la reina Maria (1a. muller de Martí l'Humà) i a la seva reial

